

3. Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et menetlusnormide erinevused nende kahe riigi vahel, näiteks asja arutamine kinnisel kohtuistungil erikohtunike poolt, teenivad alaealise huve selle [liidu õigus]normi tähenduses?

(¹) Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).

12. septembril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-576/18)

(2018/C 399/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Recchia)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud kõiki meetmeid, et täita Euroopa Kohtu 29. märtsi 2012. aasta otsust kohtuasjas C-243/10, mis käsitleb õigusvastaseks ja siseturuga kokkusobimatuks kuulutatud riigiabi tagasinõudmist abi saajatelt, nagu see on ette nähtud komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsuses 2008/854/EÜ (¹), on Itaalia rikkunud kohustusi, mis tal nende otsuste ja ELTL artikli 260 alusel tuleb täita;
- kohustada Itaalia Vabariiki maksma komisjonile kindlasummaline trahv, mis on arvatud nii, et päevades arvatav summa 13 892 eurot korrutatakse rikkumise jätkamise päevade arvuga, kuid mis ei oleks väiksem kui 8 715 000 eurot, alates Euroopa Kohtu poolt kohtuasjas C-243/10 kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamiseni;
- kohustada Itaalia Vabariiki maksma komisjonile poolaasta kaupa arvatav karistusmaks, mille suuruseks määras komisjon 126 840 eurot päevas alates käesolevas kohtuasjas otsuse kuulutamise päevale järgnevast poolaastast;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsuses 2008/854/EÜ, milles käsitletakse riigiabi kava C 1/04 (ex NN 158/03 ja CP 15/2003) (abimeede N 272/98, maakonnavalitsuse 1998. aasta akt nr 9) kuritarvitamist (ELT 2008, L 302, lk 9), tuvastatakse, et käsitletav Itaalia antud riigiabi on õigusvastane ja siseturuga kokkusobimatu, ning kohustatakse Itaaliat see tagasi nõudma.

29. märtsi 2012. aasta kohtuotsuses kohtuasjas C-243/10: komisjon vs. Itaalia, otsustas Euroopa Kohus, et kuna Itaalia Vabariik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul võtnud kõiki vajalikke meetmeid selleks, et nõuda abisaajatelt tagasi selles otsuses käsitletud abikava alusel antud abi, on ta rikkunud sellest otsusest tulenevaid kohustusi.

Enam kui kuus aasta pärast selle kohtuotsuse kuulutamist ja hoolimata komisjoni mitmest pöördumisest Itaalia valitsuse poole ei ole suurt osa sellest abist veel tagasi nõutud. Oma tegevusetuse põhjendamiseks ei piisa Itaalia valitsuse argumentidest muu hulgas pooleliolevate riigisiseste menetluste kohta. Seega ei ole käesolevas kohtuasjas hagi esitamise ajaks Itaalia antud abi veel täielikult tagasi nõudnud ega täitnud täielikult Euroopa Kohtu otsust kohtuasjas C-243/10.

Komisjoni palub seega, et Euroopa Kohus tuvastaks, et Itaalia on rikkunud ELTL artiklit 260 ja et talt mõistetakse välja kindlasummaline trahv ja poolaastates arvutatav karistumakse kuni kohtuasjas C-243/10 kuulutatud kohtuotsuse täieliku täitmiseni.

⁽¹⁾ Komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsus, milles käsitletakse riigiabi kava C 1/04 (ex NN 158/03 ja CP 15/2003) (abimeede N 272/98, maakonnaavalitsuse 1998. aasta akt nr 9) kuritarvitamist (ELT 2008, L 302, lk 9).

Buonotourist Srl-i 19. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 11. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-185/15: Buonotourist versus komisjon

(Kohtuasi C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Buonotourist Srl (esindajad: advokaadid M. D'Alberti, L. Visone)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tuvastada kooskõlas ELTL artiklitega 263 ja 264, et Euroopa Komisjoni 19. jaanuari 2015. aasta otsus riigiabi Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) menetluses (summas 1 111 572,00 eurot) on algusest peale täiesti õigustühine selles osas, mille kohaselt summasid, mida tunnustati hüvitisena avalike teenuste osutamise kohustuste täitmise eest määruse (EMÜ) nr 1191/69 tähenduses (hüvitise maksmine tariifikohustuse täitmise eest kohaliku ühistranspordi valdkonnas artikli 11 alusel) ⁽¹⁾, tuleb pidada meetmeks, millest ei ole teatatud, mis on riigiabi aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses ja siseturuga kokkusobimatu;
- tuvastada kooskõlas ELTL artiklitega 263 ja 264, et Euroopa Komisjoni 19. jaanuari 2015. aasta otsus riigiabi Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) menetluses (summas 1 111 572,00 eurot) on täiesti tühine selles osas, milles on sätestatud Itaalia riigile kohustuslikud rakendusmeetmed riigiabi tagasinõudmiseks. Ühtlasi mõista Buonotourist s.r.l.-i kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebust põhjendatakse viie väitega, mille põhjal tuleb kohtuotsus tühistada:

I. Vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud õigusnormi, kuna vaidlusalune hüvitis on liigitatud „uueks abiks“

Hüvitis määrati apellandile Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 2009. aasta kohtuotsuse põhjal, millega tunnustati tema vastavat õigust määruse nr 1191/1969 alusel tulenevalt avaliku teenuse tariifikohustusest. Kohtuotsust ei oleks tema olemuse tõttu iial tohtinud tõlgendada nii, et see on hüvitise kehtestamise meede, kuna sellega üksnes tunnustati õigust hüvitisele.